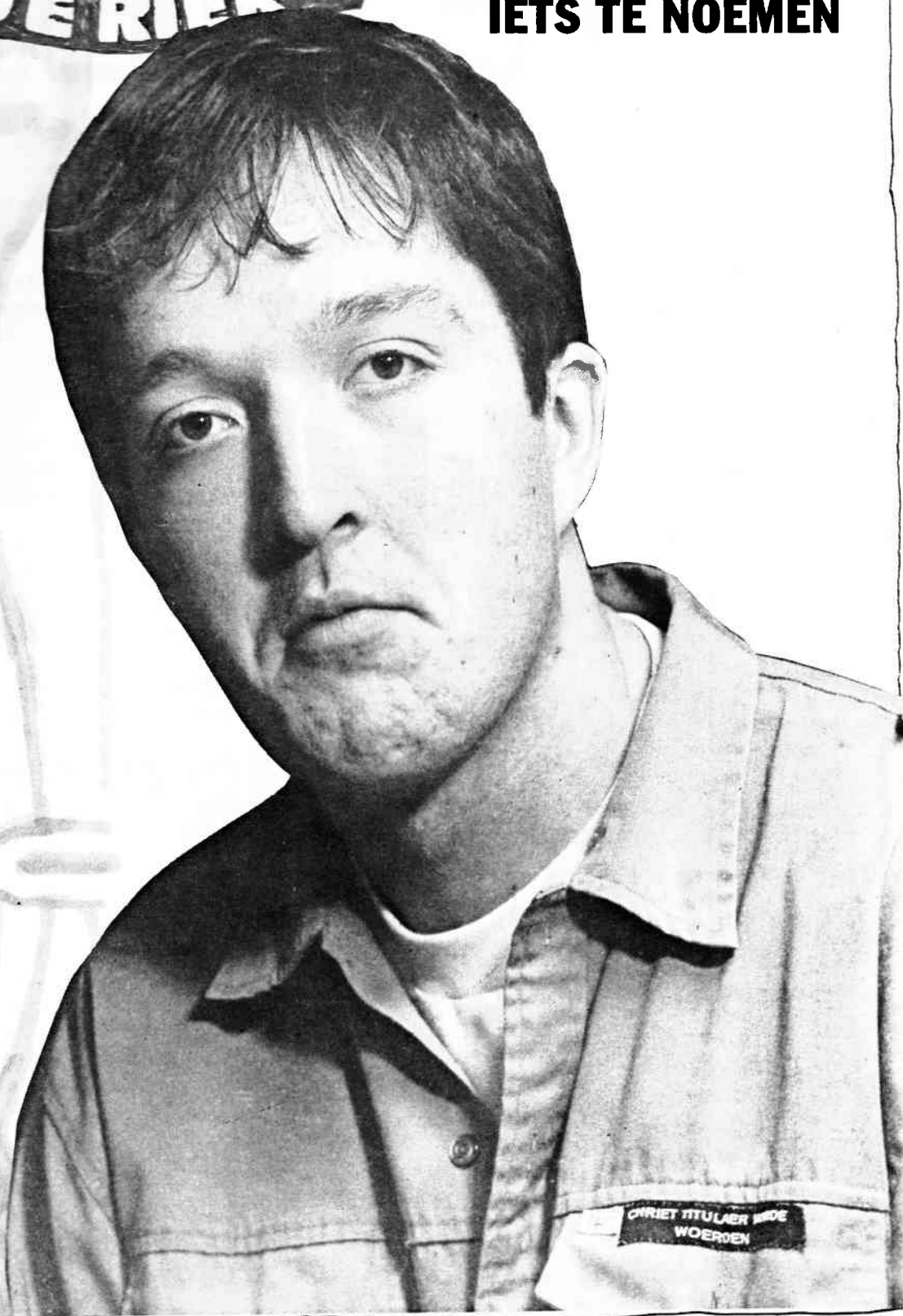

SCOUT KOE RIER

^{ook}
KORTEKAAS SPONSERT HOPELIJK ^{deze} PAGINA

**WE ZULLEN
ALLES MOETEN
VERANDEREN
OM MAAR EENS
IETS TE NOEMEN**

MAART '95

TE VOET

lekker van de natuur
genieten doe je met
een uitgekiende
uitrusting van de
Zwerfkei. Enorme
keuze in:

bergschoenen,
rugzakken, kleding,
slaapzakken, tenten,
bergsport, kaarten,
keukenspullen enz.

Kom snel eens kijken in
de gezelligste
buitensportzaak.

En... het goede
advies en de koffie zijn
gratis.

ZW RFKEI

BUITENSPOORT

Achterstraat 24, 3441 EH Woerden. Tel.: 03480-21648

Vermist:

- 1 Holland editie van Triviant-spel (privébezit)
- 1 rugzak, zwart canvas met naam en telefoonnummer
- 1 rugzak O'Neill, blauw/zwart met naam en telefoonnummer

Wie deze zaken de laatste tijd heeft gesignaleerd of inlichtingen kan verstrekken over hun huidige verblijfplaats, wordt vriendelijk verzocht om contact op te nemen met de familie Borsboom (tel 03480 -11161) of met de politie in uw woonplaats.

Eveneens vermist:

bijna fluoriserend groen trainingspak, maat ongeveer 152. Inlichtingen gaarne verstrekken aan de familie Blankman, tel. 03488 - 8035.

GEZOCHT:

Iemand die van de Scoutkoerier weer een financieel gezond produkt kan maken.

Functie omschrijving:

- * het onderhouden van contacten met onze adverteerders
- * het werven van nieuwe adverteerders
- * het verzorgen van de financiële administratie

Wij vragen:

- * een flexibele, accurate, gezellige, van koffie houdende persoon
- * opleiding en ervaring: geen probleem
- * geen opleiding of ervaring: ook niet

Wij bieden:

- * een afwisselende, uitdagende vrijwilligersbaan die ongeveer een dag per maand van uw tijd vraagt
- * stimulerende omgeving (koffie en broodjes in overvloed)
- * gezellig team
- * mogelijkheden tot doorgroeien

Informatie en reactie:

Bij één van de redactieleden, bijvoorbeeld Frank (tel 080 - 231677) of Marjolein (03480 - 34241). Gaarne zo spoedig mogelijke indiensttreding.

Hier had uw
opsporingsverzochtje
kunnen staan!

Op het moment dat
ik dit stukje schrijf
bevind ik mij noodge-
dwongen in de redactie-
kamer alwaar eenieder
in diepe droefenis verkeert.
Alles is namelijk stuk:
Marco, de computer, de
viltstift enzovoorts.
Ik wil de redactie bij deze
mijn steun betuigen:
"Jongens, ik sta achter jullie
en ik vind het helemaal
niet erg dat de Scoutkoerier
zo lelijk word. En ik vind
het erg goed van jullie, dat
jullie je onder deze ^{barre} omstan-
digheden toch nog aan
jullie principe houden om
geen typex te gebruiken in
het kader van een beter
milieu.

Liefs,
Estique

Zeeleven.

Er zwom een garnaal door het Kattegat.
Hij was op weg naar Zweden.
Daar was door een droef ongeval
Zijn tante overleden.

Zij was een echte barones
In de garnaalse adel.
Zij was gevallen van haar paard

Koning Groepsblad.

4 MAART

Afgelopen weekend vond de Redaka plaats, alwaar het beste groepsblad van Nederland werd gekozen. Zoals te verwachten was heerste er een typische Scoutingsfeer, met veel zuinigheid, organisatie en alertheid. Er was een lunch, en eenspel en de vertoning van videoclipjes. Maar er was ook een beoordeling van de bladen en die was erg leuk.

Uit de beoordeling van de Scoutkoever kwam naar voren dat ons blad veel te netjes was. We hebben heel erg hard nagedacht over het verbeteren van ons blad en na een beraad hebben we de computer het raam uitgegooid en zijn we gewoon lekker met pen, papier, plakband en schaar aan de slag gegaan. En u ziet: wat een leuk, gerellig en levendig het resultaat is.

En dat allemaal dankzij de Redaka.
Redaka, bedankt!

JOHEM VAIT MET ZIJN
NEUS IN DE BOTER

LEVENS LOOPJES

Rectificatie.

Het bericht uit de vorige SK dat Ellis Beckers beverleiding is geworden is onjuist. Hoewel Ellis en Marco onlangs in het diepste geheim zijn getrouwd in het stadhuis van Liverpool, gebruikt zij nog wel haar meisjesnaam en die is De Vries. En zij is inderdaad de verre nicht van held/acteur Rutger Hauer.

Leidende mutantjes.

Explorers Willem van Muijen en Koen Grob volgden hun grote voorbeeld en idool Friso naar de Holbihorde. Voor Koen is dit een terugkeer naar zijn wortels: hij begon zijn scouting carrière bij dit onderdeel als snoezig, klein welpje.

Nu ze verloofd is, heeft Sabrina het zo druk gekregen met de voorbereidselen voor haar huwelijksfeest dat de bevers haar voortaan zullen moeten missen. Vanaf deze plaats wensen we Sabrina veel plezier in haar leven na Scouting (moet eruit).

Liefdesperikelen.

Nu we het toch over trouwen hebben, voor een ieder die het nog niet weet: verkoleidster Miriam en barman Theo zullen elkaar op 9 juni in het stadhuis van Woerden het ja-woord geven. Een leuke verrassing wordt in het diepste geheim voorbereid, donaties zijn welkom.

Ook de relatie van Holbiheldin Joke en bollenplanter Ritsaert neemt vastere vormen aan, het paar woont sinds 1 maart samen in hun liefdesnestje aan de Rembrandtlaan. We wensen jullie veel succes met het opstellen van jullie eigen Huishoudelijk Reglement en geen ruzie maken over de afwas, hoor!

Een terrarium is een fijne hobby waar je veel genoegelijke uurtjes aan kunt beleven. Je kunt het de terrariumhouderij nog iets veelzijdiger maken door je eens bezig te houden met het kweken van krekels. Je kunt de krekels zelf bekijken, het eieren leggen, de ontwikkeling van de kleine krekeltjes, het voedselgedrag en het getsjirp.

De zwarte veldkrekel vraagt een laagje aarde van vijf centimeter met wat polletjes gras en wat rozetten van de paardebloem (vergeet niet ze af en toe te begieten!). Wat vliegen en stukjes gekookt vlees completeren het menu. Maak in het laagje aarde schuin verlopende gaatjes, waarin ze kunnen wegkruipen. De huiskrekel vraagt een veel zanderiger ondergrond, die je goed vochtig moet houden. Dat kun je doen door een lang buisje met een trechtervormig uiteinde door het deksel heen te steken. Er moet ongeveer een kwart liter water om de twee à drie dagen bij. Leg wat holle stenen neer, waaronder ze kunnen wegkruipen. Je kunt ook een in de lengte doorsneden yoghurtpotje (y op de tekening) ingraven. Het voedsel bestaat uit stukjes brood, stukjes appel of wortel, wat koekkruim of konijnkorrels. Geef ze geen sla uit de winkel of van de markt.

In het deksel monteer je een elektrisch lampje. Voor de veldkrekel moet de temperatuur ongeveer 20° zijn, voor de huiskrekel 25°.

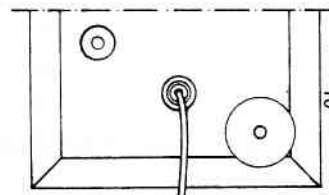
Dan is er nog één probleem: het water. Want, zet je gewoon een bakje water neer, dan gebeurt het nogal eens, dat zo'n beestje verdrinkt.

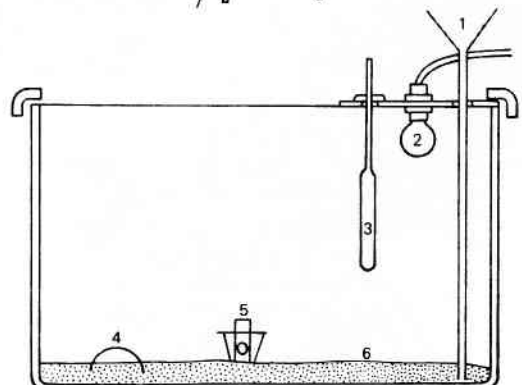
Maak een bron voor ze: zet in het terrarium een plastic yoghurtbakje met op de bodem een stuk oasis (= dat groene spul, dat je bij het bloemschikken gebruikt). aan de zijkant van het bakje maak je een gat en op het stuk oasis zet je omgekeerd een buisje met water (pillenbuis! zie tekening).

Veel plezier met je nieuwe hobby!

Bron: P.H. Plantain; Elseviers Jeugd Natuurgids, 1982.

tsjirp!

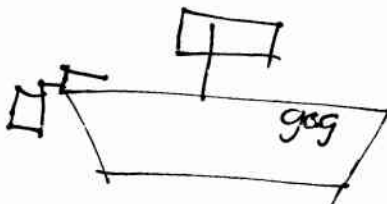

De Pen. is BACK

Tot mijn grote schrik las ik dat, als niemand de rubriek over zou nemen, de pen zou verdwijnen. Als kleine welp vond ik het echter al leuk om de pen te lezen omdat je dan iets meer over die leider te weten kwam. Toen ik uiteindelijk zelf leiding werd, was er dan ook de stille hoop dat ik ooit de pen zou krijgen. Dit is me waarschijnlijk nooit gelukt omdat de zeeverkenners een traditie hebben wat De Pen betreft. Gelukkig kan ik nu zelf de pen oppakken en zo doende de continuïteit waarborgen.

Als groot jongentje van een jaar of 7 ben ik bij de welpen naar binnen gerold. Toendertijd waren er nog nesten. (Voor de jongere onder ons: Hutten aan de zijkant van de deel waar je met een vaste groep in "woonde".) Al snel was ik gids-leider- geworden over nest grijs. Samen met de gids van nest rood, Reinder van der Busse, streden wij tegen de andere nesten. Ik heb daar de grootste lol gehad. Het leukste was om met alle welpen dingen te mollen waar de zeeverkenners dan de schuld van kregen. Zo hebben we eens een oude rotte kappotte campeerauto van Jaap behandelt. Jaap vond hem echter helemaal niet zo rot en was behoorlijk boos. Op de zeeverkenners natuurlijk.

Toen ik van de welpen afging ben ik naar de zeeverkenners gegaan. Ik ben toen in de 909 geplaatst en ben daar nooit meer weggegaan. Ik weet nog goed dat ik de eerste keer ging zeilen. Er stond een pittige wind en zo tegen één uur werd het tijd om te eten op het eiland in de Nieuwkoopse Plassen. Mijn bootsvrouw Annemiek liet mij aanleggen. Het eiland was op

lagerwal en ik kwam dan ook vrolijk voor de wind aanzellen. Van opschieters had ik nog nooit gehoord dus zonder ook maar iets te doen voer ik met volle snelheid het eiland op. Annemiek stuiterde van de doft af en was niet echt blij met mijn kunsten. De leiding ook niet maar gelukkig kreeg Annemiek op der kop. Zij was tenslotte de bootsvrouw en dus verantwoordelijk. Toen ik der tien was had ik het reilen en zeilen van een boot echt onder de knie en ben ik bootzman geworden. Een paar jaartjes later werd ik operboots en toen ik de respectabele leeftijd van 18 jaar had bereikt, heb ik het betaalde lidmaatschap opgegeven en ben ik leiding geworden. Ook in het leiderschap zijn verschillende functies te bekleden. Toen mijn broer Robert vertrok als leiding bij de zeeverkenners, kwam de functie van penningmeester vrij. Deze verantwoordelijkheid heb ik opgepakt en die vervul ik nu met veel plezier.

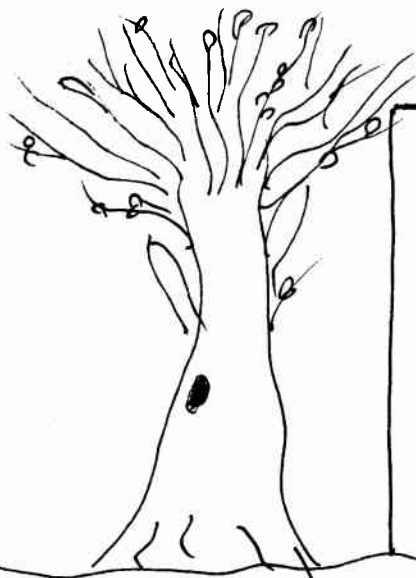

Maar er is nog meer naast de scouting. Doordeweeks woon ik in Utrecht. Hier ben ik student op de Hogeschool van Utrecht, Faculteit Economie en Management, Studierichting Bedrijfs Economie. In het gewone nederlandse is dit de HEAO. Naast de tijd die deze studie in beslag neemt ben ik ook nog lid van een studentendispuut. Dit is een vriendenclub van HEAO'ers die elk jaar zo'n vier mensen aannemen. Hierin heb ik een jaar in het bestuur gezeten en heb ik de functie van Penningmeester vervuld. En als last but not least heb ik een vriendin. Zij is het liefste meisje van de hele wereld.

Aan het begin van mijn stukje heb ik al iets gezegd

over de zeeverkenners traditie met betrekking tot de pen. Deze traditie is dat als een van ons leidingteam de pen eenmaal krijgt, hij deze doorspeelt naar een andere leider uit ons team. Vandaar ook de continuïteitswaarborg. Bij deze stuur ik hem dan ook door naar Bert Haanappel, schipper van de Michiel de Ruyterwacht. Bert veel succes!

Coen v. RIET

EHBO avond

In Februari werd in de bar een EHBO-avond gehouden.

Op dit leerzaam avondje bracht Groepsbestuurslid en redactrice

Marjolein Roerhst al haar kennis

wat betreft de behandeling van

open wonden, gebeten

kwallen en andere

aandoeningen over

op de in grote optate

verzamelde opletende

luisteraartjes. Behalve

Marjolein trad ook

Mr. Teek himself

Martin v/d Busse

op met een boeiende

witenezetting over het

dronken varen van

teken. Het avondje werd

ook bezocht door mensen

uit het district

en was behalve

leerzaam ook erg

gezellig.

Scouting Special. ②

Dierentuinen.

Wilde dieren kom je niet zomaar overal tegen. Veel dieren vinden het in Nederland veels te koud om voor hun lol te wonen en andere dieren houden weer van hun rust, zodat je ze niet al te vaak in de stad zult zien.

De mens bemoeit zich behoorlijk met de dieren om zich heen. Alleen in de jungle/het bos of in de oceaan kunnen dieren nog ongestoord door de mensen leven. Maar veel dieren wonen in wildparken, waar de mens zich al een beetje met hen bemoeit. Er staan dan wel geen muren om een wildpark heen, maar de dieren worden in zo'n park vaak bijgevoederd en ze zijn er wat veiliger voor jagers.

Een stapje verder dan een wildpark gaat een dierentuin, waar alle dieren persoonlijk verzorgd worden. Er wordt gekeken of ze wel genoeg eten en of ze niet ziek zijn. Weer een stapje verder gaat een safaripark of een dolfinarium, waar de dieren meestal ook nog kunstjes moeten doen. Hetzelfde geldt voor een circus.

De eerste dierentuinen van de wereld werden ongeveer 2500 jaar voor Christus gesticht in Egypte door de farao's. Het doel van deze dierentuinen was om wilde dieren te temmen en zo nieuwe huisdieren te fokken. In China werden er dierentuinen gebouwd om er dieren in te stoppen die men mooi vond. Ook waren er ommuurde gebieden, waarin de keizer drijfjachten kon houden.

De Grieken en de Romeinen vonden dierentuinen weinig interessant en ze hadden er dan ook geen. De Romeinen

vonden het wel leuk om exotische dieren tegen elkaar of tegen mensen (gladiatoren) te laten vechten in de arena.

Pas in de 12e eeuw ontstaan er weer dierentuinen in Europa. Ze waren meestal eigendom van een koning en waren vooral bedoeld om mee te patsen. Ook de Azteken in Zuid-Amerika hadden dierentuinen.

In de 19e eeuw werden er dierentuinen opgericht door de rijke burgerij. Deze mensen vonden het leuk om in zo'n tuin koffie te kunnen drinken. Bovendien was het houden van de dieren erg leerzaam, omdat men zo veel te weten kwam over de gewoontes van de dieren. De eerste dierentuin die in Nederland wordt opgericht is Natura Artis Magistra in 1838 te Amsterdam, die nog steeds bestaat. 19 jaar later wordt er in Rotterdam ook een dierentuin gebouwd, die heel toepasselijk de Rotterdamse Diergaarde heet. Deze dierentuin wordt in de oorlog verwoest en na de oorlog in de Rotterdamse wijk Blijdorp weer opgebouwd.

Tegenwoordig zijn dierentuinen behalve gezellig ook erg nuttig. Doordat men veel te weten komt over het gedrag van dieren, kan men daar bij natuurbescherming beter rekening mee houden. Ook is het zo dat veel dieren kunnen overleven dankzij de dierentuinen; het is al vaak voorgekomen dat dieren in het wild uitstierven en nog wel in dierentuinen te vinden waren. Deze diersoorten werden dan weer terug geplaatst in de natuur en waren zo gered.

RAMP VERSLAG

Op zaterdag 11 februari zijn we met z'n allen gaan boogschieten. We verzamelden om 14.00 uur in het Brediusbos en liepen rond 14.15 uur in de richting van de boogschietvereniging, welke zich aan de rand van het Brediusbos bevindt. Omdat het buiten modderig was hebben we eerst de vloer bevuild voordat we onze laarzen uittrokken.

We werden ontvangen door vier bloedmooie instructeurs die ons eerst vertelden wat we vooral niet moesten doen (zoals schieten in het publiek en in het schootveld lopen).

Hierna mochten we, in groepjes van vier, zelf ook schieten. Het bleek nog best ingewikkeld te zijn om het doel te raken. Toen we eenmaal ingeschoten waren gingen we een wedstrijd doen waarbij Bas S de absolute overwinnaar bleek.

Toen de wedstrijd afgelopen was en we op het punt stonden om iedereen te bedanken en weg te gaan, ging de mooiste van de bloedmooie instructeurs, ons voordoen hoe je met een echte Rambo-boog moet schieten. Hierna hebben we iedereen bedankt en gingen we redelijk onder de indruk terug.

Kusjes,
Chriethorde

Op zaterdag 18 februari 1995 hebben wij van de Chriethorde een goede daad verricht. We hebben de Paashaas geholpen die zijn eieren veel te vroeg en ongeverfd in de jungle had verstopt.

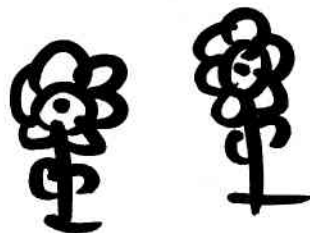
In een brief die de Paashaas via Alexander H. aan de horde stuurde vroeg de Paashaas ons of wij de eieren voor hem uit de jungle wilden halen en of we ze voor hem wilden verven. Om ze te mogen verven moesten we eerst een proeve van vakbekwaamheid afleggen. We moesten zoveel mogelijk eieren vinden en een eier-estafette voltooien. Veel eieren sneuvelden maar we mochten van de Paashaas toch allemaal een ei mee naar huis nemen om te verven. Dit overigens met het uitdrukkelijke advies om ze wel tot pasen te bewaren maar niet met pasen op te eten.

Liefs,
Chriethorde

NEW!!

Nieuwe verkennergroep!

Binnenkort gaat er een vierde verkennergroep van start. De doelgroep is met name oudere welpen en jongere verkenners, die dan later weer door kunnen stromen naar de land-, zee- en/of luchtverkenners. Het initiatief tot de ~~nieuwe~~ ^{nieuwe} groep (en dat was het einde van de typemachine) werd genomen door Siebren Keizer, momenteel leiding bij de ochtendwelpen. Behalve Siebren zullen ook Mark van de zeeverkenners en Vincent Martina (momenteel leiding bij de middagwelpen) de nieuwe verkenner-tjes bijstaan in wellicht de moeilijkste fase van hun leven.

Agenda

- 19 April → Groepsraad
- 22 April → Duinenmars
- 3 Mei → Districtsraad
- 4 Mei → Dodenherdenking
- 9 Mei → Groepsraad
- 15 Mei → Jongdavond 4 daagse
- 19-21 Mei → Leiersweekend
- 22 Mei → Wielkerronde
- 10 Juni → Groepsweekend
- 12 Juni → Avond 4 daagse 10 km
- 21 Juni → Groepsraad

KOSTEN NOCH MOEITE

Een onderzoek naar de kosten van het Scouting lidmaatschap.

In 1994 deed de unit Onderzoek van Scouting Nederland een landelijk onderzoek naar de kosten die Scouting met zich meebrengt. Er waren drie vragen waar een antwoord op werd gezocht. Allereerst werden penningmeesters ondervraagd over de financiële huishouding van de groep. Ten tweede werd gekeken naar de werkelijke kosten die een lidmaatschap met zich meebrengt. Meestal worden deze kosten gedragen door de ouders van de leden, zij werden dan ook ondervraagd, niet alleen naar de hoogte van de totale kosten maar ook naar hun waardering van die kosten. Tenslotte werd onderzocht hoe duur of goedkoop Scouting is in vergelijking met andere jeugdverenigingen.

Hieronder zijn de resultaten van het onderzoek gedeeltelijk opgenomen.

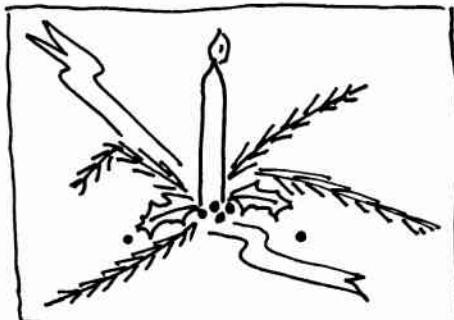

De zeeverkenner betalen na de Explorers de meeste contributie...

Inkomsten van de groepen.

De contributie is de voornaamste bron van inkomsten van de groepen (42%). Gebleken is dat de hoogte van de contributie onafhankelijk is van de hoogte van andere inkomstenbronnen. Kennelijk wordt de contributie autonoom vastgesteld en verstaan groepen de kunst om de toring naar de nering te zetten.

Ondanks dat de contributie onafhankelijk is van andere inkomstenbronnen wordt vastgesteld, blijken enkele van deze bronnen, zoals subsidies, groepsacties en verhuur van accommodatie en/of materialen, wel degelijk belangrijke middelen van bestaan te zijn.

Kerststukjes zijn een belangrijke inkomstenbron

De gemiddelde totale inkomsten per lid zijn bijna 2,5 maal zo hoog als de gemiddelde inkomsten uit de contributie alleen. Wanneer we aannemen dat groepen niet massaal aan kapitaalvorming doen, blijkt hieruit dat (ouders van) de leden middel het betalen van de contributie over het algemeen slechts een gedeelte van de daadwerkelijke kosten per lid betalen.

Waardering kosten van Scouting.

Belangrijkste conclusie uit het onderzoek is, dat ouders Scouting over het algemeen goedkoop vinden. Dat wil zeggen dat ouders vinden dat de groepen een goed produkt leveren voor een relatief lage prijs. Ook bij groepen waarvan het lidmaatschap naar verhouding meer kosten met zich meebrengt, worden de totaalkosten over het algemeen als goedkoop beoordeeld. De hoogte van de kosten heeft aldus geen invloed op de beoordeling van de kosten. Blijkbaar weegt ook in deze gevallen de kwaliteit van de (tegen)prestatie tegen de kosten op.

Met name de kosten voor de extra activiteiten buiten de opkomsten om (geen kampactiviteiten) worden als zeer goedkoop beoordeeld. In veel gevallen worden (een deel van) de kosten van deze activiteiten dan ook uit de contributie bekostigd. Ouders zijn echter wel kritisch over de hoogte van de bijkomende kosten (uniform, boeken etc.). De beoordeling van de prijs voor deze bijkomende kosten is lager dan voor de contributie, zomerkamp en overige activiteiten. Men vindt de bijkomende kosten relatief duur. Dit geldt vooral voor de speltak

← Dingen als uniform worden duur gevonden.....

Bevers, waardoor de totaalkosten voor deze speltak naar verhouding als het minst goedkoop worden beoordeeld.

De gemiddelde kosten voor (ouders van) leden stijgen bij het ouder worden. Dit wordt voornamelijk veroorzaakt door het deelnemen aan langere en duurdere (kamp)-activiteiten met meer overnachtingen buiten de wekelijkse opkomst om.

Vooraf de Bevers hebben hoge bijkomende kosten!

Extern onderzoek.

Ten aanzien van de gemiddelde contributie behoort Scouting in vergelijking met andere organisaties voor vrije tijdsbesteding tot de goedkopere verenigingen. Er bestaan echter grote verschillen in het pakket van diensten die de landelijke organisaties aanbieden. Om een daadwerkelijke vergelijking te kunnen maken tussen de kosten en de prestaties binnen Scouting en binnen andere vormen van vrije tijdsbesteding, is aanvullend onderzoek noodzakelijk.

De Albert Schweitzergroep.

De vraag is nu hoe is het gesteld met de kosten van onze groep in verhouding tot het landelijk gemiddelde. Wat betreft de contributie betaalt een lid van onze groep meer dan het landelijk gemiddelde. Alleen de landverkenners betalen iets minder contributie. Vooral de explorers betalen fors meer dan gemiddeld, hier staat echter tegenover dat een groot deel van de kampkosten en kosten voor andere activiteiten worden betaald uit de contributie.

Voor een goede vergelijking zullen ook de andere kosten die leden van de speltakken maken op een rijtje moeten

worden gezet. Dit zal worden gedaan in een volgende Scoutkoerier.

BADEN POWELL DAG

25 februari was het weer BP-dag, de dag waarop we herdenken dat Baden Powell geboren of overleden is. Met de hele groep hadden we afgesproken op het station van Woerden. Gelukkig had Wouter de dag ervoor al 185 kaartjes gekocht, dus we konden de eerstvolgende trein naar Utrecht meteen nemen.

In de trein was het meteen gezellig en we maakten veel vrienden. Aangekomen in Utrecht maakten we nog meer vrienden op Hoog Catharijne. Daar stond ook de voor ons gereserveerde sneltram te wachten die ons bracht naar het tot dan toe zo mooie zwembad in Nieuwegein. Een aantal argeloze tramreizigers was zo dom om ook in deze tram te stappen, die nergens stopte, behalve in Nieuwegein.

~~Wereldkamp~~ **bubbelbadvullen.**

Aangekomen bij het zwembad/subtropisch zwemparadijs besloten de meesten zich eerst om te kleden voor ze gingen zwemmen. Het zwembad was erg leuk en erg geschikt om in te zwemmen of andere activiteiten te ontplooiën, zoals welpwerpen, van de glijbaan afgaan, het buitenbad bezoeken, plassen of fundamenteel wetenschappelijk onderzoek (hoeveel mensen p(l)assen er in een bubbelbad?).

Natuurlijk werd ook de traditionele Baden Powell-zwembadwedstrijd gehouden. Anders dan voorgaande jaren werd er nu maar één winnaar aangewezen en dat was, anders dan voorgaande jaren, Koen Grob, leiding bij de Holbihorde.

Boze tongen beweren dat Koen Grob een valse start heeft gemaakt, maar dit was voor de scheidsrechters moeilijk vast te stellen, aangezien bijna iedereen dat deed.

Kroketten-Hans.

Om 16:00 verlieten we het zwembad weer. De meeste mensen kleedden zich weer om en gingen naar buiten, waar Nan en Chris warme chocolademelk in kabouterkroesjes serveerden en warme koffie voor de leiding schonken (want dat was zeker een minpuntje van het zwembad: in het bad zelf was nergens een versnapering te koop, tot groot ongenoegen van leden en leiding).

Stijn As,
Holbi-horde.

Zaterdag 25 februari vierden wij de Baden-Powelldag. We moesten verzamelen op het station. Daar maakten ze een foto. We gingen met de trein naar utrecht en toen met de tram naar Nieuwegein. Vanaf daar liepen we naar het zwembad. Het was daar erg leuk. Er waren twee duikplanken, een lange glijbaan en er was ook nog golfslag. Sommigen mochten overvliegen. Toen gingen we weer terug naar Woerden, naar de boerderij. Daar hebben we nog heel lekker gegeten. Er was van alles: soep, kroket, brood én ijs. Het was een leuke en fijne dag.

... vervolg B.P.-dag ...

We namen dezelfde weg als we gekomen waren, maar dan in omgekeerde richting. Aangekomen in Woerden verplaatste iedereen zich, hetzij lopend, hetzij fietsend, hetzij met Van Vulpen-taxi's naar de boerderij, alwaar onder leiding van Arjan inmiddels een geheimzinnige maaltijd was bereid. Aan het einde van de maaltijd kwam Kroketten-Hans als een goede fee nog met een paar honderd kroketten aan, die onder leden en leiding verspreid werden. Tijdens de maaltijd vond ook nog de uitreiking van de BP-(Wissel)troffee met bijbehorende taart plaats door Jaap aan Koen Grob. Sommige mensen geloven niet dat er een taart bij de wisseltroffee zat, maar dat was echt waar. De taart was alleen bijzonder snel verdwenen, dus volgende keer goed opletten!

Film.

Na het eten gingen Bevers, welpen en Esta's alweer na huis na een vermoeiende dag.

De land-, zee- en luchtverkenners en ander gespuis bleven nog even voor de televisie hangen om te kijken naar een film, waarvan u, lieve lezer, de inhoud liever niet wilt weten.

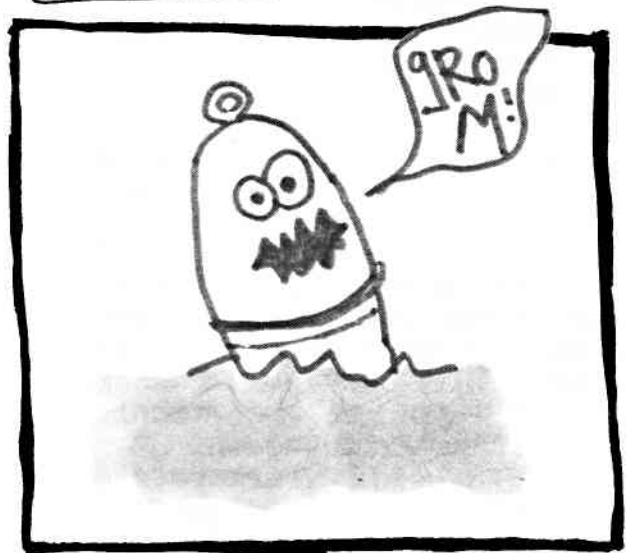
Ondanks de mogelijkheid tot ontheffing op zaterdagavond, bleek na de film tegelijk met de leden echter ook het merendeel van de leiding te zijn verdwenen, zodat de BP-dag voortijdig eindigde. Maar ondanks dat was het zeker een zeer geslaagde dag, die voor herhaling vatbaar is.

P.S. er passen 47 mensen in een bubbelbad.

WIE IS ER JARIG?

'Goeie vraag.' De verjaardagen zyn ook al kwijt!

Op het moment dat ik dit stukje schrijf woon ik

(Shel Silverstein)

In het grauwe Drentse veen,
waar bij nacht het dwaallicht scheen,
beet een Brulboet in mijn teen...
en de reden weet geen een.
Ik schopte, ik riep:
'Het is gemeen!'
Maar de Brulboet ging niet heen.
Ik smeekte: 'Laat me toch alleen!'
Maar de Brulboet ging niet heen.
Voor geen vloeken of geweën
ging die barre Brulboet heen.
Zestien jaar is het gelaen,
en de Brulboet ging niet heen.
Sneeuw kwam dalen
en verdween,
maar de Brulboet ging niet heen.
Zomerzon
op d'akker scheen,
maar de Brulboet ging niet heen.
Maar ik kom, komt hij meteen,
neen, de Brulboet ging niet heen.
Zoiets noemt men, naar ik meen,
wel een blok aan iemands been.

Paëlla eten.

Op 10 feb. kon er in de bar paëlla worden opgeten.

De bereiding was in handen v. 't kookgenootschap Palmhart en de aanwezigen waren erg onder de indruk van 't resultaat.

Bovendien was de bijbehorende sfeer erg gezellig.

Het genootschap is enige tijd geleden opgericht

door Heren met hart voor het Betere Eten, mensen als

Ad Borsboom, Lex Vraemen

en Ritsiert Snyder

mogen zich tot het illustere gezelschap rekenen.

Het paëlla-eten was bedoeld

om een breder publiek kennis te laten maken

met het Betere Eten

en in die opzet zijn

de Heren (en inmiddels ook de Dame) zeker

geslaagd.

LUCHTVERKENNERS

POOLTOCHT

En toen was er een pooltocht. Na veel moeite, een auto bijna in de sloot (nee, meneer Rootseelaar, ik zal uw naam niet noemen), in ieder geval van de dijk af, mensen die verlaat waren, konden we in groepjes naar het vertrekpunt. Waar aangekomen, ook in groepjes werd gestart. Na wat startprobleempjes was uiteindelijk iedereen op weg. Vrijwel ieder heeft de tocht redelijk vlot gelopen, binnen niet al te lange tijd waren bijna alle groepen bij mij langs geweest, bijna alle groepen, was in dit geval, alle op één na. Gelukkig een mobiel bakkie bij me. Na lang wachten, nieuws op de bak. Jules had gebeld, hij was anders gelopen. Had de eerste post drie keer gehad, post twee en drie nooit gezien. Geen reden voor rode kaken, hij was niet als laatste binnen. Nadat alle verkenners zich vol hadden gepropt met frikadellen en warme chocomel en vredig lagen te rusten in hun slaapzakken was er voor de leiding nog even tijd om gezellig na te kletsen, iets te drinken, analyseren van hoe de tocht verlopen was, enz.. Na het rustige ontwakken hebben wij (luchtverkenners) nog een heerlijke wandeling door het prachtige bos gemaakt, bij terugkomst in het clubgebouw stond er een overheerlijk ontbijt op ons te wachten. Nog een ontzettend leuk spel in het mooie bos. En, ja hoor, eindelijk mochten we naar huis. Totaal uitgeput naar Woerden vervoert, snel naar huis en slapen. Explorers bedankt voor de leuke tocht.

"WE ZIJN ER ZO, HOOR"

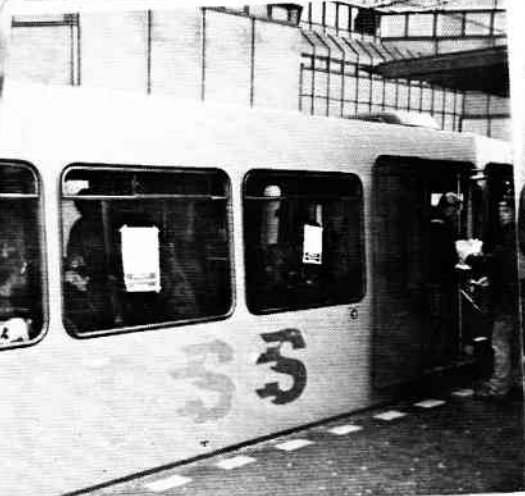
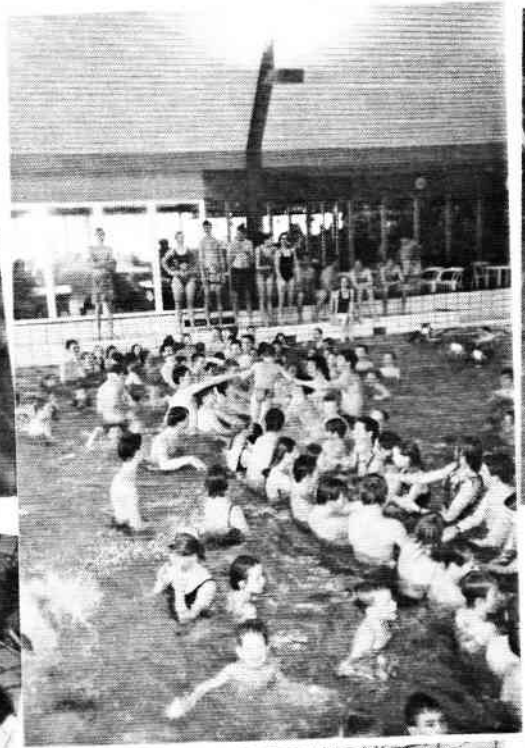
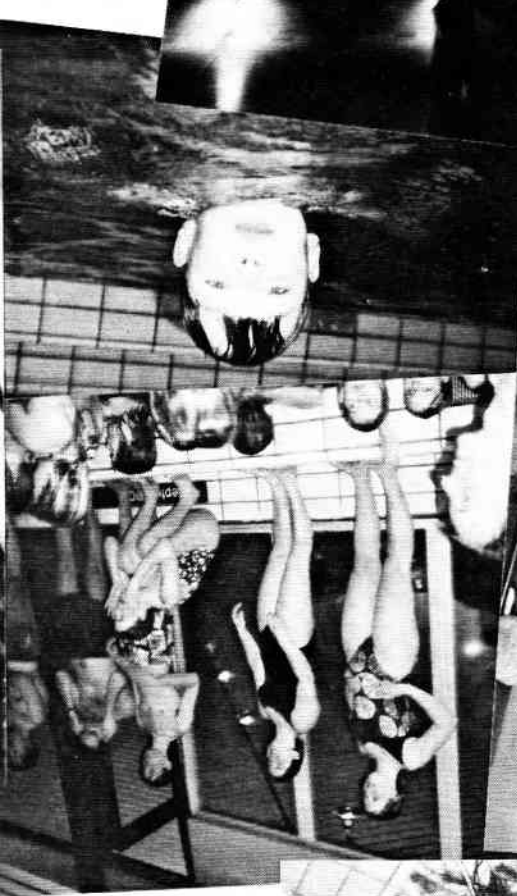

FOTO
impressive
BADEN-
POWELL
dag 1994

Een nieuwe rubriek in de SK. Voor vele lezertjes blijven de namen in deze SK louter namen. Daarom in deze rubriek meer aandacht voor de mens achter deze namen: hun visie, hun leven, hun hobby's en vooral: hun grootste geheim. Deze keer een interview met Eef Hanken, de vrouw van het luchtverkennersteam.

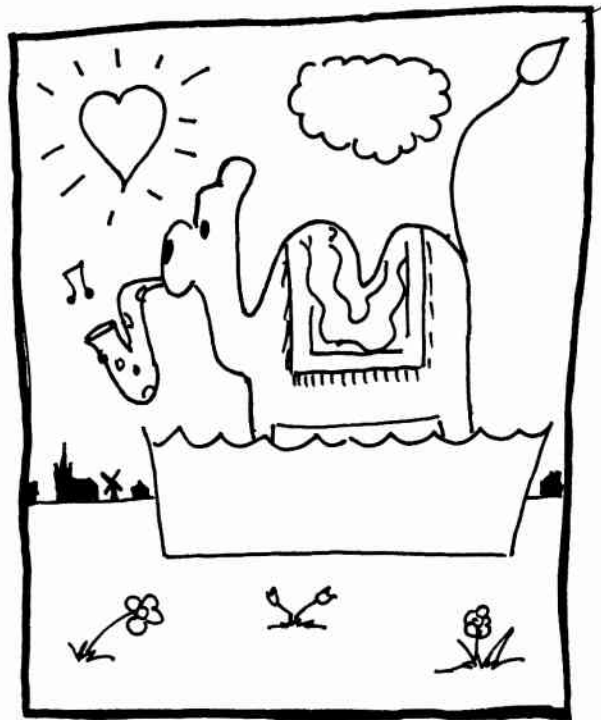
Het leven van Eef.

Op een dag in het jaar 1973 werd Eef in het bekende dorpje Kamerik geboren. Nu, 21 jaar later, heeft Eef het daar vanzelfsprekend nog steeds moeilijk mee: "Het blijft een teer punt, hoor. Ik heb er namelijk ook nog 16 jaar gewoond. Maar sinds ik in Woerden woon gaat 't beter met me." Nadat Eef in Kamerik geboren en getogen was, verhuisde het gezin Hanken naar Helmond in 't verre Braboland. Na driekwart jaar hield Eef het daar wel voor gezien en keerde ze terug naar Woerden, waar ze op kamers ging wonen; "Niet lang daarna ontmoette ik Tom, waar ik anderhalf jaar later mee ben getrouwd." Korte tijd daarna vertrok Tom echter voor zijn werk naar Saoedi-Arabië en aan het prille huwelijksgeluk kwam niet veel later een eind.

Eef keerde na een kort verblijf in het gezellige Putten terug naar Woerden en kwam leiding geven bij de Albert Schweitzergroep. "Dat had ik eigenlijk min of meer beloofd. De luchtverkenners waren de eersten die me aan de haak sloegen, dus werd ik daar leiding."

Eef en Scouting.

Maar wat is er dan leuk aan de luchtverkenners? "Eh,

nou modelbouw vind ik erg leuk, ik vind 't leuk om te 'niets' iets te zien worden dat kan vliegen. Bovendien vind ik 't leuk om kinderen te inspireren. Er is volgens mij tegenwoordig een gebrek aan waarden en ik hoop die kinderen iets mee te kunnen geven."

"De Albert Schweitzergroep is een hartstikke leuke groep. Zoals ik in een voor mij moeilijke periode ben opgevangen door mensen als Hans, Arjan, Jules, Victor, Peter, Nico, Jaap etc. etc. is echt geweldig. Natuurlijk waren er ook wel vervelende momenten, bijvoorbeeld toen ik net leiding was gingen er veel roddels over me rond en dat vond ik best vervelend."

(vervolg)

Wel leuk.

Natuurlijk waren er ook leuke momenten. Eefs leukste herinnering dateert uit de tijd dat ze nog geen lid was van de Albert Schweitzer-groep. "Ik had tijdens het Concours Hippique m'n been verbrand en werd toen door Nico en Thijs (Moons - red.) naar de boerderij aan de Minkemalaan gebracht. Peter, die daar was, bond toen een ijskoude handdoek om m'n been met z'n eigen riem. Dat vond ik zo lief."

Veel van de huidige leiding is ooit zelf als welpje 'begonnen'. Was 't nou moeilijk om als relatieve buitenstaander de Albert Schweitzergroep binnen de komen? Eef: "In 't begin wel, ja. Dan kwam je de bar binnen en dan voelde je echt wat een hechte klik 't was. Dat gevoel is een stuk minder tegenwoordig."

Werk en hobby's.

Na een grote hoeveelheid baantjes in onder meer de horeca, vult Eef tegenwoordig haar tijd op de administratie van de VSB-bank ("nee, ik heb geen relatie met AD.") Daarnaast heeft ze ook hobby's: op haar saxofoon spelen, borduren (Eef: "Niet lachen, momenteel werk ik aan een paartje op het strand en een Chinees jaargetijde."), en met haar oma bellen, met wie ze een speciale band heeft. Daarnaast doet ze soms wat aan 't huishouden. En relaties? "Eh nee, nou ja, dat ligt wat gevoelig. Ik heb trouwens geen relatie met Jules, zoals sommigen denken. We deelden alleen maar een antwoordapparaat en we zijn samen op skivakantie geweest."

Grootste geheim & de toekomst.

Eef's grootste geheim werd onthuld door Lex, die haar onlangs tijdens een sneeuwballengevecht een hersenschudding bezorgde: "Eef slaapt met een aap." Eef: "Eh jam dat klopt, hij heet Ollie, maar ik noem hem aap. Het is trouwens een speelgoedap."

En wat denkt Eef, nu we alles over haar weten, tenslotte van de toekomst van Scouting? "In deze individualistische wereld blijft de behoefte aan samenwerking bestaan, zeker nu die in de maatschappij steeds meer gaat ontbreken. En dat is juist de kern van Scouting."

Insecten.

Er liepen op de brug bij Bommel drie kleine kindjes van een hommel en vrolijk stappend aan hun zij ook nog drie kindjes van een bij. Die kleintjes moesten alle zes naar bijles en naar hommels.

(Kees Stip)

B.W.VAN VLIET

TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

* nieuwbouw	* dakkapellen
* verbouw	* ramen - deuren
* onderhoud	* kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN

TEL. 03480-16039

The continuing story of:

The Explorers

info:

03480-24794

02943-1101

In de herhaling?

Het is alweer enige maanden geleden dat we een nieuwe lokatie vonden om onze klimvaardigheid verder te testen. Dat hadden we reeds eerder gedaan en zou dus buiten ons motto vallen. Doch op veler verzoek dus wederom klimmen. Deze keer naar Nieuwegein waar klimcentrum Cave gevestigd is. Reeds op afstand te herkennen als een soort golfplaten kerk zonder spits. Eenmaal binnen bleek het geheel niet tegen te vallen. Het kwam overeen met de katholieke kerk hier in Woerden waarbinnen ik me vroeger altijd afvroeg hoe het uitzicht daarboven zou zijn. De prijzen bleken niet mis te zijn maar daarna kon het feest beginnen. Hoe het kwam weet ik niet maar het klimmen verliep mij beter dan de vorige keer in Rotterdam. Ook de nieuwe leden stelden niet teleur waarbij vooral Bjorn opviel die zo ongeveer aan zijn vingers omhoogklim. Maar ja, die heeft dan ook hele grote vingers. Het niveau van die magere apen als Johan en Sjoerd zit er voor ons begeleiding echter duidelijk niet in. (Lex, we zijn hier echt te zwaar voor) Na een uur of vijf had ieder verkrampde armen en konden we tevreden weer naar huis.

Wat doen die Explorers eigenlijk?

Een vraag die velen stellen want je ziet ze niet. En trouwens, als je ze ziet herken je ze niet. Alleen dat bord aan de muur bij de toiletten geeft een idee van onze activiteiten en ook dat is slechts een beeld in het verleden. Aan ons nu de taak om dat duidelijk te maken. Waarom? Om duidelijk te maken wat we doen en voor wie het bedoeld is. Voor alle soorten verkenner die uitgekoken raken op het reguliere programma, de spelletjes saai beginnen te vinden, of geen zin meer hebben om tussen die kleintjes in te lopen bieden we een alternatief. De programma's worden door de leden zelf bedacht en uitgevoerd. Elk alternatief dat enigszins binnen het kader van Scouting valt is welkom. Het doel is de geïnteresseerde leden kennis te laten maken met het organiseren en iedereen een gezellige tijd te geven.

project : verplaatsing zwerfkei.
tijd : tussen Koshare-trail en kerst.
17 december 1994
conflict : datum valt samen met kerstactie
scouting
oplossing: start direct na groepsactie.
actie : direct na winkelsluiting de hele
winkel leeghalen en de nieuwe
inruimen.
opbrengst: een benzinelamp
een driepits kookset
waardebonnen met bonus
conclusie: die lui mogen vaker verhuizen.

Pooltocht!

Wat is er deze keer allemaal gebeurd tijdens de jaarlijkse Pooltocht? Wie deden er mee, en vooral, wat deden ze onderweg? De volledige waarheid zal waarschijnlijk nooit naar boven komen en dat is misschien maar goed ook. Ik volsta er dan ook mee om mijn versie van het verhaal te geven.

De voorbereiding

Begin januari kregen we op een gezellig moment de gedachte om eens met de Explorers een Pooltocht te organiseren.

Wat houdt zo iets zo iets nu in? Voor de niet ingewijden: Een winterse nachtwandeling. Voor anderen: Een Koshare-trail voor beginners. Om het nu ook voor de beginners aantrekkelijk te houden was het plan om het spelelement te vergroten en het pure wandelen wat terug te brengen.

Fase 1.

Met de accommodatiegids in de hand en een stafkaart in de andere op zoek naar een geschikte lokatie. Er is nu geen hand vrij meer voor de telefoon dus moet er gekozen worden. Niet te ver weg voor een avondje dus dat wordt de Utrechtse heuvelrug. Alle kampplaatsen zijn bekend dus dat wordt een gebouw. De accommodatielijst erbij en bellen maar. Tien telefoontjes later hebben we twee keer beet. We worden teruggebeld. Het zal nog enige dagen duren voor we een bevestiging krijgen. Het wordt Amerongen.

Fase 2

De bosbeheerder die toestemming moet geven om 's nachts het rustgebied in te gaan reageert niet echt positief op de plannen. Wandelen mag, maar verder geen gekkigheid in het bos. Het zij zo.

Fase 3

Het uitzetten van de route. We besluiten na een blik op de kaart om de tocht in tweeën te delen. Van de parkeerplaats langs de rand van het bos naar een markant punt wordt kaart en kompas en het tweede deel een routeloop naar het eindpunt, de Kameel. Het blijft mooi weer en na een uur of vier zijn we weer terug en heb ik een flinke stapel Post-It op mijn agenda geplakt zitten. We hebben nog twee weken te gaan.

Fase 4

Een brief voor de leden en de ouders.
Een brief voor de leiding van de onderdelen
Een routebeschrijving naar het startpunt voor de bren-
gers
Een routebeschrijving naar het eindpunt voor de halers.
De routebeschrijving van de tocht.

Fase 5
Briefing voor alle betrokken leiders.

Als het programma start zijn we er zelf niet bij en is het laat om nog te organiseren.

Fase 6

Niets is zo frustrerend dan 's nachts door een bos lopen en denken verdwaald te zijn terwijl er gewoon een fout in zit. Dus zal de route gecontroleerd moeten worden. En zo loop ik een week voor de Pooltocht weer de route en kom er tot mijn schik achter dat er een fout in zit. Erger nog, ik weet niet meer waar het heen moet en loop zo een fikse vertraging op met het zoeken naar de juiste route. Uiteraard komt het toch nog voor elkaar en kan na totaal drie uur weer in mijn auto stappen.

Fase 7

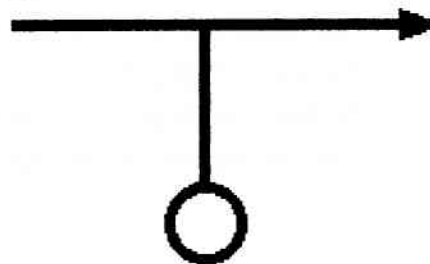
We komen op het idee om van het eerste deel een soort smokkelaartje te maken. We stellen de Explorers in linie tussen het startpunt en de boom op. Elk groepje dat gepakt wordt loopt een straftijd op. Dat loopt dus uit op rennen of omlopen. De papieren met de route en de aanwijzingen worden klaargemaakt en ingesealt in verband met het te verwachten slechte weer. de spullen van het materiaalbeheer moeten besteld worden.

Fase 8

De dag zelf. Zenderpark en slaapspullen inpakken en op naar Woerden, inkopen doen. Twee gevulde kofferbakken later loopt het tegen vieren en is het tijd om de aanhanger en de Explorers van de boerderij op te halen.

Fase 9

Om vijf uur in Amerongen afgesproken om het gebouw over te nemen, de keuken in te richten en de basiszender inclusief mast van negen meter op te zetten. Nog even tijd voor een snelle snack en het feest kan beginnen.

Fase 10

Het is zeven uur en het regent fors. We staan op de afgesproken plek en er is niemand. Dit duurt gelukkig niet lang. Als eerste arriveren een groep jonge luchtverkenner die, helaas voor hun, uiteindelijk met mij als begeleiding als laatste zal gaan vertrekken. Aan de hand van een checklist worden de groepen met tussenpozen op pad gestuurd en gaat een bericht via de radio naar de post bij de boom dat de Explorers hun linie kunnen gaan vormen. Het loopt tegen half negen als ik eindelijk zelf kan vertrekken.

De tocht zelf

Samen met de vier luchtverkenner begeef ik mij op pad. Na ze uitgelegd te hebben wat het noorden op een kompas is en hoe je een kaart vast moet houden lopen ze vanzelf in de goede richting. De eerste vraag die ik op mij afgevuurd krijg handelt over wat te doen als er een vos op je af komt. Deze vraag hield ze meer bezig dan trivialiteiten als de juiste route en andere onzin doch toen ik meldde dat je hem in zo'n geval gewoon mag aaien was eenieder weer bij de les. We kozen voor de kortste route en nog eerder dan verwacht liepen we enige Explorers tegen het lijf die ons wel even straftijd wilden geven. Autoriteit werkt en mijn melding dat ik hun leider was en geen controlekaart bij me had werd direct voor waar aangenomen.

Voor diegene die nu denken dat onze groep door vals spel gewonnen heeft, die twintig minuten straftijd staan niet in verhouding tot de anderhalf uur voorsprong bij het eindpunt die vooral verkregen is door geen lange pauzes te nemen of grote fouten te maken.

Al met al bereikten we in korte tijd de boom alwaar de worsten nog niet warm waren maar ik via de radio aldaar medeleider Lex eindelijk kon vertellen dat iedereen op weg was en mijn auto met daarin een geblesseerde leidster op weg was naar hem. Halverwege het broodje worst kregen we lichten in de gaten die de kant van de boom

opgingen. Altijd in voor een geintje gingen we rap met de routeloop starten. deze bracht ons na nog geen vijftig meter tot de bewuste groep die duidelijk veel te groot was. mijn mededeling dat wij het ook niet wisten deed ze acuut rechtsomkeert maken. Tja, je weet waar je bent of je weet het niet. Al vraag ik me nog steeds af waarom ze de lichten van

de post achter ons niet opgemerkt hebben.

Luchtverkenner zijn een leergierig volkje. Binnen korte tijd liep er een voorop om de route te bepalen en hoefde ik slechts te volgen, of niet. Ik

Bert aan de babbelbox?

houd niet van onnodig omlopen en zodoende wees ik de leden keer op keer op paden achter hun en wat voor gevolgen dit heeft voor de route. Dit had ook tot gevolg dat zo'n luchtverko ronduit verklaarde dat hij bang was toen hij een wildpaadje op moest om te kijken of het geen echt pad was. Al met al kwamen we zonder problemen bij de tweede post aan alwaar Bert ons met een plak cake verwelkomde. Nou ja verwelkomde. Hij was via de radio, die eigenlijk vooral dienst doet als goedkope babbelbox of flirtlijn, bezig met een wanhopige poging om van zijn vrijgezellenimago af te komen. Maar goed, de cake was lekker, de bank nat van de regen en al spoedig gingen we weer op pad. De luchtverkenner tjes waren aan het donker gewend en werden steeds lui-druchtiger en dus ook was de concentratie weer ver te zoeken. Een paar fouten verder kwam er een lichtje achter ons aangevlogen, een luchtleidster dus die haar post een ietsje uit de route had opgesteld. Wederom een korte breek waar-

Chocomel met frikandellen?

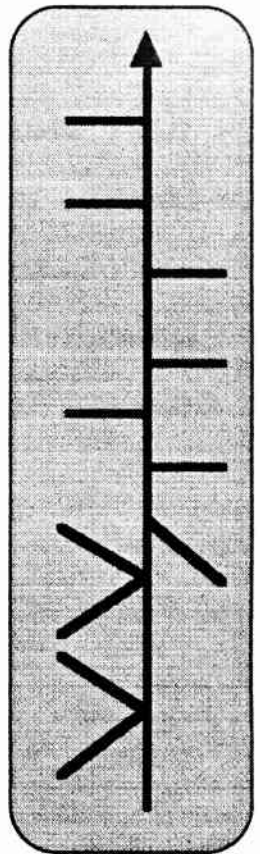
natte gras gingen liggen. Het laatste stuk heb ik me dermate afzijdig gehouden dat je zou kunnen zeggen dat ik er niet bij was. Deze kleine luchtverko's toonden zich van hun beste kant en gingen zonder problemen verder met de route waardoor we na zo'n vier uur lopen bij de kameel aankwamen. De chocomel en de frikadellen smaakten naar meer en het wachten op de rest kon beginnen. Dat zou nog wel even duren. zelfs zo lang dat we van de verhuurder een forse

naheffing kregen in verband met extra stroomverbruik. De aard van de verhalen op de radio en het taalgebruik was jaren negentig en hier niet voor herhaling vatbaar. Laat ik ermee volstaan te zeggen dat zo iets over de telefoon toch minstens vijftig cent per minuut kost. Langzamerhand beginnen de groepen tegen twee uur binnen te komen en de verhalen barsten los. en het loopt tegen vijf uur als de laatste binnenkomen. Kan ik eindelijk gaan

slapen. de volgende morgen een uitgebreid ontbijt en vervolgens nog een uitgebreid potje vlaggenroof in het bos. tegen twee uur werden de kits opgehaald en konden we afsluiten. Nu kunnen we gaan nadenken hoe we het de volgende keer gaan doen. In ieder geval anders en ergens anders. het moet een verrassing blijven!

Waarschuwing!

Laat een klein verkennertje met een enorme rugzak nooit omhoog kijken! Ze vallen achterover en komen niet meer overeind.

ESTA'S

Wij als Esta's hadden pas een kamp. Ondanks rickets en overwachte afzeggingen kon Ingenieur Feodoroff toch uit het land van de Toekomst naar Woerden komen om zijn nieuwe telekijdmachine uit te proberen. Maar in plaats van dat hij ons naar de prehistorie flitste, flitste hij Orb en Leandra naar nu.

Orb en Leandra zijn dus twee holluwomers. Gelukkig maar, want nu konden we ten minste toch disco handen en hoefden we geen dinosaurusbotten af te kluven. De dierenambulance kwam ook nog langs. Verder bouwden we hutten en hadden we een echte jungle op solder.

Orb en Leandra waren meegenomen door de ingenieur naar het land van Esta.

Natuurlijk hadden we ook nog kampvuur en speelden we met de holluwomers in de jungle. Erg leuk, dus. Heel veel liefs,

De Esta's

En een knuffel van
Het Kind met de Hoge Hoed.

Nationale Chrissenkijkdag op Antoniahoeve

Mensen die een Chris thuis aan de muur hebben hangen of op het dressoir hebben liggen, kunnen hun kleinood binnenkort laten beoordelen op kwaliteit, betekenis, herkomst en ouderdom in de Antoniahoeve te Woerden.

In de boerderij wordt binnenkort een nationale Chrissenkijkdag georganiseerd. In veel huishoudens zijn namelijk Chrissen aanwezig. Meestal is bij de eigenaar niet bekend om wat voor een Chris het nou precies goed, waar hij vandaan komt en of het om een waardevol exemplaar gaat.

Het pronkstuk van de collectie is natuurlijk de beroemde Chris de Geest. Conservator N. de Geest over haar pronkstuk: 'Deze Chris is werkelijk heel bijzonder. Hij heeft een grote ouderdom en een onbekende cultuurhistorische waarde. We hebben hier te maken met een heel zeldzaam exemplaar.'

Hoe lang de tentoonstelling duurt en wanneer ze begint was bij het ter perse gaan van deze Scoutkoerier nog niet bekend.

Van het dagelijks bestuur.

Het scoutingseizoen komt er weer aan, ondanks de vele activiteiten in de winterperiodes ligt het accent natuurlijk toch op de zomer.

Als dagelijks bestuur zijn we druk geweest met de begroting en de jaar kalender. Ook is het overleg met de gemeente geactiveerd.

Daarbij bleek dat de plannen met betrekking tot het terrein naast de jungle serieus zijn. Tot onze grote verbazing heeft het college van B & W Shell een optie op de grond gegeven. Shell en van Vliet zijn een bouwaanvraag aan het voorbereiden..

Wij zijn zeer ongelukkig met deze gang van zaken. Wij willen graag dat de Kromwijkerdijk zijn landschappelijke karakter behoudt. De recreatieve functie is voor ons en voor vele anderen belangrijk. Zeker omdat de dijk een verbinding vormt met het prachtige bos van het Landgoed Linschoten.

We willen als Albert Schweitzergroep met een alternatief plan komen waarin de landschappelijke en recreatieve functie van dit stukje Woerden geoptimaliseerd wordt.

Gezien de vele wandelaars, fietsers en joggers die het dijkje gebruiken lijkt het ons belangrijk dat we als Gemeente proberen om deze functie in stand te houden. Het neerzetten van een pompstation zou het begin van het einde betekenen; een verdere industrialisatie van de zuidkant van de Kromwijkerdijk is dan niet meer tegen te houden.

Als Albert Schweitzergroep zullen we dan ook alles in het werk stellen om dit te voorkomen.

Belangrijk daarbij voor ons is dat de groep enorm groeit. Graag zouden we dan ook het door ons aangelegde spelbos willen uitbreiden in de bedreigde richting. De mogelijkheden voor kinderen om te spelen in een natuurlijke omgeving zijn in het verstedelijkte Woerden toch al aan het uitsterven.

Wij gaan ons uiterste best doen om de gemeente Woerden van plan te laten veranderen. Graag willen we langs deze weg aan alle ouders vragen of ze ideeën of suggesties hebben waarmee wij dit doel kunnen bereiken.

We willen toch allemaal dat de Gemeenteraad straks kiest voor het behoud van het landschappelijke en recreatieve karakter van de Kromwijkerdijk.

Ritsaert Snijder
secretaris d.b.

KOSHARE *trail*

Ik heb altijd het gevoel dat ik ontoerekeningsvatbaar ben op het moment dat ik me inschrijf voor de kosharetrail, maar gelukkig ben ik niet de enige.

En zo zaten we op een gure zaterdag namiddag met z'n vijven in het autootje van Marco's moeder. Niet alleen wij, maar ook onze bagage worstelde om een plekje op de achterbank.

Overigens, met wij bedoel ik Renate, Frank, Marco, Martin, de vijf zinnen barbie en mezelf. En met bagage bedoel ik rugzakken die volgepropt zijn met slaapzooi en onnozelheden.

Goed, met het volgepropte autootje reden we naar Ford Blauwkapel (het miezerige ondergrondse onderkomen van een Utrechtse scoutinggroep) alwaar wij een blauw kaartje kregen.

Dit kaartje gaf toegang tot de bus die ons naar de afzet bracht vanwaar wij verder moesten lopen volgens de voorgeschreven route. Dit lopen is de werkelijke kosharetrail.

Maar ik vind het zitten in de bus al minstens zo leuk.

Renate doet een poging om de borden langs de snelweg te lezen, zodat ze weet hoe ze terug moet lopen.

Maar dat is nou net de grap: je hoeft helemaal niet terug te lopen. Sterker nog, je moet verder lopen naar een scoutingop-trekje alwaar het eindpunt is.

En waar deze precies is, is altijd een groot geheim.

Zelfs al gooi je al jwe charme in de strijd, dan nog is het onmogelijk om de start- en aankomstplaats te achterhalen.

Dus nam ik alle stafkaarten die ik had maar mee. Marco meende voldoende te hebben aan een fietskaart en hij had wederom gelijk.

Toen we uit de bus waren mochy=ten we nog wat plassen en eindelijk gaan lopen.

AAngezien wij Gekke Henkie Met De Knikkers niet zijn, bladerden wij snel het routeboekje door op zoek naar de verlossende paddestoel (de ANWB is aardig).

Op naar de paddestoel daar links en tel uit je winst.

Het lijkt zo simpel en fijn de weg af te snijden. Dat is het ook wel, maar toch was het wel ver en we zouden er slechts éénderde van de route mee afsnijden.

Het was donker, koud, het waaide en het was ook best wel een beetje eng.

Hier en daar zagen we dwaallichtjes in het bos. Ufo's en witte wieven schijnen hier ook te verschijnen.

Op een gegeven moment zag ik een groepje mensen staan in het bos.

Waren wij niet de enigen die deze slimme route bamen?

We slopen voorbij.

Hellas sprak een stem tot ons: Hoelaat zijn jullie vertrokken?

Aardig als ik ben gaf ik antwoord. Ik verwachtte een simpel OOOO of bedankt, maar nee, één van de mensen riep uit:

maarrrrr dattttt issss Marcha....

Shit, het waren geen mensen, maar onze eigen explosies.

Wat doen die hier? Juist, verdwalen.

Waar is hun leiding? Ze waren twee uur eerder vertrokken net als hun leiding, maar ze mochten alleen lopen. Nou, mooie leiding.

Dus wij die jongerns maar meegenomren.

Ze vonden het een goed idee om bij de paddestoeel links te gaan en verbrandden ritueel hun routeboekje, zodat ze afhankelijk van ons waren.

EXCLUSIEF

We waggelden verder langs de fietspaden, paddestoelen, andere groepjes, we zongen en zwikten wat om vervolgens bij de worsttent en dus het middelpunt van de route te komen.

Bij de worsttent was het feest.

Het jochie van de worsttent gaf ons en barbie twee broodjes. Opgewekt en veel, heel veel wijzer leipen we verder, of moet ik strompelden zeggen?

Overigens, volgende keer neem ik een giro-enveloppe mee.

De nu volgende helft was zwaar en menigmaal heb ik over de ranjefles gewreven, in de hoop dat er een geest met een vouwfiets verscheen of met een auto. Maar nee, niets van dit.

vanaf de spoorbaan was het niet ver meer.

Renate en ik huppelden naar het kampterrein, terwijl de rest vast vooruit leip.

Op het kampterrein was het ook al feest.

Terwijl Martin onze tent opzette, kreeg ik alvast het ei wat de rest pas bij het ontbijt kreeg.

toen zakte iedereen langzaam in elkaar en kropen we nog een paar meters naar onze slaapzak.

In de bus terug (zondagmiddag) werden alle behoeftes van de vijf zinnen barbie bevredigd.

Het was fijn, het was leuk.

Rest mij de uitspraak van Marco:

De meeste mensen die meelopen, bedenken pas als ze fout gelopen zijn een manier om de route af te snijden.

DE Albert Schweizergroep doet dit echter al voordae vertrekken.

Het is niet vreemd dat we de eerste en de tweede plaats hebben (Lex en Co waren twee minuten sneller, maar wij hadden hun leden).

Ik sluit mijn verhaal met het volgende gedicht, dat ons allen op de been hield:

Dit is leuk
Jij bent leif
Ik kam praten
Zijn wij vriendjes
Ik hou van jou

←
Rotspartij
met uitzicht
op zee

PUZZEL.

Oh nee, het tefwoordenregister van deel VII 3c van het Huis-
houdelijk Reglement is helemaal door de wa r geraakt. Daardoor
is een belangrijk onderwerp waarover het bestuur een beslis-
sing wil nemen onleesbaar geworden. Kun jij het bestuur helpen
de zin terug te vinden door alle woordjes weg te strepen? De
overgebleven letters vormen een zinnetje. Alle woordjes
kunnen horizontaal, verticaal en diagonaal, voor- en achter-
uit staan.

ART. 1100

JAAP
AD
ESTA
LEX
EVELIEN
BEVER
WOERDEN
PAARDJES
KROM
EGYPT
MAT

ACCU
JUNGLE
TAFEL
RENATE
MICHTEL
RITSAERT
BBO
KAMP
BOET
FLAT
KAAS

BOERDERIJ
LELIEVLET
JAAPMOBIEL
PIONIEREN
MAST
NAT
LEIN
ROB
POEP
VLET
TAART

INGBANK
EFTELING
TERREINREGLEMENT
JOKE
ALG
BEELDHOUWEN
MOEDER
MOK
GIRO
COEN
DEERNE

TREFWOORDEN
REGISTER

J A P T K J U N G L E S E F T E L I N G
A O O F P A R D J E S E G L E M E N T R O K
P B I C H I E L O E F F E R D E R I J B E A T
M I E G I R O B O E E N D O E N M I E R
O I E L D H O U S C O E I O N I E R
B E E L D H O U S C O E I O N I E R
I V L E T U S C O E I O N I E R
L E X L E I N A P I O N I E R
J A P T K J U N G L E S E F T E L I N G

kopie in

kopie in

doen

mork

- 634 -

KOFFIE

TIN

KOFFIE

BANK

DOOR

?

?

SOEP

OPERA

Wat vooraf ging:
Het Genootschap van Leipe
Leiers heeft, in reactie op
de snode plannetjes van de
Grote Bazen, een geweldig
Vals Plan bedacht, namelijk
het saboteren van de kerst-
actie. We nemen u mee naar
het Scoutingstulpje alwaar
de dag van verkoop is aange-
broken.

Het Genootschap had de hele nacht hard doorgewerkt om het plan te doen slagen. Zelden was er een zo groot saamhorigheidsgevoel tentoongespreid onder het leiderscorps. Wat corvee, Straf- of Onderkruipweekends en eetfestijnen niet hadden kunnen bewerkstelligen, werd bereikt door het uitvoeren van dit Vals Plan.

Een ieder werkte gezellig samen, er viel geen onvertogen woord, er heerste solidariteit alom en zelfs de Woudlopers lagen niet dwars. En terwijl de Grote Bazen in hun bedden lagen te dromen van meer regels en voorschriften, kreeg het Vals Plan gestaan doch onvermijdelijk vorm.

De Grote Bazen waren al vroeg in het Scoutingstulpje om voorbereidingen te treffen voor een Voortreffelijk Georganiseerde en Strak Verlopende verkoopactie. Toen ze echter de deel op kwamen lopen, vershoten ze van kleur; Wat? verloor zijn laatste haar, Joep zijn baard, de snor van Rex vergrijsde in een halve seconde en Roderick liet van ellende zijn Groot Reglementenboek uit zijn handen vallen. Wat zij zagen was geen keurige verzameling van identieke kerststukjes maar... 600 paashaasjes waarvan de oogjes dicht gaan als je de

oortjes naar beneden beweegt, naar een idee van Kalkoen. Van de kerststukjes was geen spoor te bekennen, geen naaldje, geen lontje, geen pepertje, nix. In opmerste verwarring renden de Bazen door elkaar, aangestaard door paashaasjes, struikelend over paashaasjes, vallend over paashaasjes, kortom: omringd door paashaasjes.

De verwarring duurde enige tijd tot Rex een paashaasje vond met een briefje in z'n oor met de volgende mededeling: "Als jullie je kerststukjes nog levend terug willen zien, kom dan naar het kampvuurgat. Denk eraan: kom ongewapend (dat wil zeggen: zonder Reglementenboek) en neem geen contact op met de politie."

Daar moesten de Bazen even over beraadslagen. Roderick groef zijn Boek onder de paashaasjes vandaan en keek bij de O van ontvoering, De V van vermiste kerststukjes en de Z van zonder Reglementenboek. Hij zocht tevergeefs en sprak: "We moeten nodig het Reglementenboek aanvullen, het voldoet niet onder omstandigheden als onderhavig en bovendien..." "Lekker belangrijk," viel Wat? hem in de rede, "We hebben hier te maken met een noodsituatie en zoals wij aan boord altijd zeiden in dit soort gevallen...." Nu was het Joep die het nodig vond om even onbeleefd te zijn: "Ik heb eens iets dergelijks meegemaakt in 1862 toen we op kamp waren in Zalk en toen hebben we..."

"Als we nou eens gewoon naar het kampvuurgat gaan?" stelde Rex, praktisch als altijd, voor. Dit voorstel was van een dusdanig verbluffende eenvoud dat niemand er wat tegenin kon brengen, hoewel Roderick het niet kon laten om nog een steelse blik op zijn geliefde Boek te werpen. "En dat ding blijft hier", sprak Joep die ook wel eens iets daadkrachtigs in wilde brengen. En aldus geschiedde, De Bazen traden ongewapend en met angst en beven het kampvuurgat tegemoet.

Aldaar aangekomen troffen ze een op z'n zachtst gezegd opmerkelijk tafereeltje aan: alle kerststukjes lagen opgestapeld in het midden van het kampvuurgat met daaromheen het voltallige leierscorps gewapend met jerrycans benzine en lucifers (overigens heeft een scout normaal gesproken geen benzine nodig maar u begrijpt dat er hier sprake was van een verminderd normale situatie).

De Bazen wilden zich al als één Baas op de kerststukjes storten doch Buster verhief zijn stem: "Stop, geen stap verder, gij sno-daards, hoort ons aan!" Aangezien dit uit Buster's mond een vrij ongewone zin was (hij had er dan ook de hele nacht op geoefend onder de bezielende leiding van Betsy en Willeke), had 't onmiddellijk het gewenste effect; de Bazen hielden halt. Aangezien Buster al de hele nacht nodig had gehad om deze zin te leren, nam de welsprekende puppiesleidster Juliana de rest van de speech voor haar rekening. Deze luidde als volgt:

"Wij vrezen de Bazen en de regels die zij brengen. Het moet maar eens afgelopen zijn met het verderf dat zij zaaien en de rampspoed die zij brengen. Daarom hebben wij, het Verenigd Corps van Leiers, besloten tot het volgende. U hebt twee uur de tijd om al uw snode plannen ongedaan te maken en het Boek der Reglementen terug te brengen tot drie morsige A-viertjes in een morsige multomap. Als onze eisen niet worden ingewilligd, zullen de alhier verzamelde kerstgedrochtjes in vlammen opgaan. Ik heb gesproken. Overigens ben ik van mening dat Carthago verwoest dient te worden. Ik dank U."

En na deze woorden volgde een luid applaus van alle leiers. De beurt was nu aan de Bazen, die er nog altijd bijstonden als een stel zoutpilaren.

Volgende keer in Bot & Bemoeiziek:

- * De contra-revolutie lijkt te slagen, maar zit er toch niet ergens een addertje onder het dennegroen?
- * Worden de eisen ingewilligd of zullen er slopende onderhandelingsronden volgen?
- * Komt Wat? eigenlijk wel aan zijn naam?
- * Welk lot zal de paashaasjes beschoren zijn?
- * En: waar hangt Klier intussen uit? Is hij op weg een nieuwe Wie? te worden?

NB: Ook deze aflevering is weer fictie, gelijkenis met bestaande personen, situaties of kerststukjes berust op toeval. De dieren die gebruikt werden voor deze aflevering hebben niet geleiden.

DE VAKMAN

weet er meer van!

Woerdense IJzerhandel
Kruisstraat 1
3441 BW Woerden
03480 - 12934

Lid Kring tuin- en landschapsvoorziening

Ook bij uw buurman kunt u ons
tegenkomen.....

Want tuinaanleg en onderhoud is ons specialisme.
Niet alleen bij bedrijven en gemeente, maar ook in uw
tuin kunnen wij verrassende dingen doen!

Bel: (03480)-19564.

de aarhoveniers

c'estbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT

Scoutkoerier nr. 1, 1994

De Scoutkoerier is het vrije en ongebonden cluborgaan van de Albert Schweitzergroep Woerden, verschijnt viermaal per jaar en wordt kosteloos verspreid onder leden en relaties.

De Scoutkoerier staat onder redactie van *Marcha van der Berg*, Marjolein Roerhorst en Frank Tebbe.

→ *Ziekteverlof*
Lay-out: Marco Beckers,
Dave Kortekaas en Peter Roerhorst.

→ *geen uigruel*
Illustraties: Marcha van der Berg
en Dave Kortekaas.

Ontwerp cover: Dave Kortekaas.

Account & financial management:
Simone Brand, Eef Hauken

Tiepmiep: Leonie Doorduyn.

Redactionele faciliteiten:
Rijnstraat 10a Rietveld 3^f

Postadres redactie: Warmoeshof 36,
3441 ER Woerden. Tevens is er
een postvak in de bestuurskamer
op de boerderij. Rechtsboven of
linksonder al naar gelang de stand
van de kast

De girorekening van de Albert
Schweitzergroep is 17.75.087.
De maandelijkse contributie be-
draagt f 10,= voor bevers, welpen en
esta's, f 12,= voor de landverkenners,
f 16,= voor de zee- en lucht
verkenners en f 20,= voor de
explorers. Gelieve de contributie per
vooruutbetaling over te maken aan
de penningmeester van de groep,
de heer R. Verhoeven (tel.: 13491).

4 1, 1995

DEZE SK IS GERECYCLED

